Rocznik 1929. Nr. 30.

Gazeta Powiatowa

powiatu świętochłowickiego.

Świętochłowice, dnia 27-go lipca 1929 r.

Wychodzi co sobotę. Redaktor: Siwy, dyrektor biur, Wydział Powiatowy Świętochłowice.
Telefon: Król. Huta 1605, 1611, 1612, 1646, 1647; Katowice 99.

Treść:

DZIAŁ URZĘDOWY

1.

Targowe rozporządzenie policyjne.

Na podstawie §§ 5 i 6 ustawy o zarządzie policji z dnia 11. marca 1850 r. (Zb. ust. str. 265) i § 62 ord. powiatowej z dnia 13. grudnia 1872 r. / 19. marca 1881 r. (zb. ust. 1881 str. 181) oraz § 89 ordynacji przemysłowej w brzmieniu obwieszczenia z dnia 28. lipca 1900 r. (zb. ust. str. 871) wydaje się za zgodą Wydziału Okręgowego i władzy gminnej w Goduli na obszar tejże gminy następujący regulamin targowy:

Dni i miejsce targowe.

§ 1.

W Goduli odbywa się targ jeden raz w tygodniu i to w każdy poniedziałek. Jeżeli na dzień ten przypada święto nakazane, odbywa się targ w sobotę poprzednią.

W nadzwyczajnych wypadkach może naczelnik urzędu okręgowego wyznaczyć targ na inny dzień powszedni, po poprzedniem — najmniej jedno tygodniowem obwieszczeniu w gminie i w Gazecie Powiatowej.

Na targowisko wyznacza się miejsce na placu między ulicami Szafgocza, Florjana i 3-go Maja.

Czas targowy.

§ 2.

Targ rozpoczyna się w czasie od 1. kwietnia do 30. września o godzinie 6-tej zaś od 1. października do 31. marca o godz. 7-mej i kończy się o godzinie 13-tej.

Przydział i zajęcie miejsc, czyszczenie i opuszczenie targu.

§ 3.

Miejsca przydzielają organa gminy według zarządzeń i zleceń naczelnika urzędu okręgowego. Samowolne ustawianie się i sprzedawanie na miejscach niewskazanych jest niedozwolone.

Stawianie straganów można rozpocząć pół godziny przed rozpoczęciem targu (§ 2).

Wszelki materjał jak słoma, siano itd. służący do podścielania, wyłożenia, opakowania lub nakrycia przedmiotów targowych muszą przynosiciele z ukończeniem targu usunąć.

W godzinę po zakończeniu targu (§ 2) muszą być stragany, wozy, wózki, kosze, skrzynie, towar itd. z targowiska usunięte.

Uprawnienia i przedmioty obrotu targowego.

§ 4.

Do uprawnień uczestniczenia w targu jako kupujący względnie sprzedający jakteż do przedmiotów obrotowych stosuje się przepisy §§ 64 i 66 ordynacji przemysłowej.

Przedmiotami obrotu targowego wobec tegosą:

a) Wytwory gleby, rolnictwa, leśnictwa, rybactwa i łowiectwa, które spożyciu służą jak:

wszystkie jadalne plony z ogrodów, lasów i pól, świeże, suszone a mianowicie: owoce, cytryny, pomarańcze, orzechy, jarzyna, zioła, korzenie, grzyby, jagody, nasiona, zboże i owoce strączkowe, mąki wszelkiego rodzaju i inne wytwory młynarzy, dalej chleb i pieczywo, drób, cielęta, owce, kozy, świnie z wyłączeniem psów i kotów, mięso i wyroby mięsne (świeże, solone i wędzone) wszelka zwierzyna łowna, nabiał, jaja, miód, raki, ślimaki, ryby włącznie śledzie (świeże, solone suszone i wędzone)

b) Inne wytwory naturalne oraz wyroby złączone z czynnościami gospodarstwa rolnego i leśnego oraz wyroby, które należą do pobocznych zajęć okolicznych wieśniaków i chałupników a to: surowe kamienie i ziemiełupek, wapno, surowy niepalony gips, tuf, kreda, glinka, piasek, krzemienie, kamienie osełkowe i bruskowe, trawy, siano, pasza włącznie wytłoczyny, słoma, sitowie, trzcina, łyko, podściółka, mech, gąbki, korzenie, rośliny, krzewy, 'drzewka, łodygi i liście z wyłączeniem liści tytoniowych, kwiaty, sadzonki, chmiel, siemie i inne nasiona, pręty, chroście jak i miotły, grubsze plecionki, z wiór wikliny sitowia, słomy, łyka itp.; len konopie, przędza, nici i taśmy lniane, i takież płótno i drelich, torf, drzewo, kory, żywica, smoła, gonty i grupsze wyroby z drzewa, ptaki, ule, wosk, pierze, rogi, kości, surowe skóry zwierzęce, szczecina i sierść.

c) Według dotychczasowego miejscowego zwyczaju i potrzeb można ponadto na targu sprzedawać przez miejscowych rzemieślników zwykłe wyroby rękodzielnicze: powroźników sitarzy, kowali, blacharzy, szczotkarzy, koszykarzy, bednarzy, tokarzy, rymarzy, grzebienarzy, introligatorów, szewców, krawców, kuśnierzy i kapeluszników, naczynia gliniane, fajansowe i szklanne, oraz wyroby i przybory pończosznicze i szydełkowe z wełny i bawełny.

d) Pozatem dopuszcza się sprzedaż gotowanej kawy, herbaty i wody mineralnej dla natychmiastowego spożycia, a w ostatnim i przedostatnim dniu targowym przed świętami Bożego Narodzenia także wyroby piernikarzy i zabawki.

Sprzedaż wszelkich innych przedmiotów a szczególnie nierękodzielniczych i niewykonanych przez osoby wymienone w § 66 ust. 2 ordynacji przemysłowej, napojów alkoholowych. i przygotowanych potraw jest na targu niedozwolona. Również zakazane są licytacje wszelkiego rodzaju, zabawe, igrzyska i widowiska, jakteż i gry hazardowe.

Opłaty targowe.

§ 5.

Za miejsce oddane do użytku handlującym pobiera się opłaty targowe według przynależnej do tejże ordynacji taryfy.

Opłaty targowe musi uiścić każdy, który w zamiarze sprzedaży obłożył miejsce targowe przedmiotami bez względu, czy sprzedaży dokonano lub dochód osiągnięto. Urzędnik ściągający opłaty targowe jest upoważniony sprzeciwiającym się zapłacie obłożyć aresztem tyle towaru wzgl. własności i sprzedać publicznie najwięcej dającemu, ile pokrycie winnej kwoty wymaga.

Targowe ściągać i płacić można tylko za udzieleniem pokwitowania.

Zażalenie przeciw wysokości pobranego targowego wnosić należy do Zarządu gminy w Goduli po zapłaceniu tegóż i przedłożeniu otrzymanego pokwitowania.

Postanowienia zdrowotnościowe.

§ 6.

Zepsutej lub sfałszowanej żywności, cuchnącego mięsa i dziczyzny, nieczystych trzew i flaków, sfałszowanego masła, zgniłych owoców, rozrzedzonego lub sfałszowanego mleka, nienależycie wypieczonego pieczywa oraz stęchłego towaru żywnościowego niewolno na targ przynosić i sprzedawać; w przeciwnym razie grozi właścicielom lub sprzedawcom prócz kar według obowiązujących ustaw karnych natychmiostowa konfiskata i zniszczenie.

Niedojrzałe owoce należy jako takie na targowiskach oznaczać odpowiedniemi napisami. Niewolno mieszać owoców niedojrzałych z dojrzałemi.

Sprzedaż owoców niedojrzałych dzieciom jest surowo wzbroniona.

§ 7.

Łatwo psująca lub zanieczyszczająca się żywność jak mięso, kiełbasy i wędliny, masło, nabiał, towar rybi, pieczywo, mąki i wytwory młynarskie wolno przynosić tylko w czystych naczyniach względnie okryciach i wykładać tylko na czystych lub czysto nakrytych stołach względnie odpowiednich stojakach pod namiotami z trwałego materjału chroniących przed deszczem, promieniami słońca, pyłem i wilgocią.

Wszelki owoc znajdować się musi na czystych wozach względnie koszach. Na nieokrytą ziemię jarzyny składać nie wolno.

§ 8.

Sprzedawanie mięsa w obnoszeniu jest zakazane.

§ 9.

Do opakowania bezpośrednio jadalnych artykułów spożywczych wolno używać tylko czystego niedrukowanego i nieopisanego papieru.

Nabiału, wędzonych śledzi i ryb, ciepłej kiełbasy, itp. niewolno rękami wyciągać i podawać a posługiwać należy się łyżkami lub podobnemi narzędziami.

§ 10.

Weterynarzowi wzgl. urzędnikom kontroli żywnościowej, którym nadzór nad targami powierzono, należy na żądanie przedstawić bydło i zwierzynę względnie przedłożyć i ukazać mięso i jego wyroby, jakteż i inne towary. Do zarządzeń ich należy się bez oporu stosować.

§ 11.

Chwytanie i obmacywanie na sprzedaż wyłożonego mięsa, kiełbas, wędlin, pieczywa, nabiału itp. jest innym prócz sprzedawcom niedoz-

wolone. Tablice z odnośnem ostrzeżeniem winne znajdować się na straganie w miejscu widocznem.

Osoby zatrudnione przy sprzedaży tych towarów muszą być wolni od chorób zaraźliwych, wyrzutów skórnych, ropiących ran na rękach, ramionach albo twarzy, mieć czyste ręce i nosić czyste białe fartuchy, okrywające przód ciała aż poniżej kolan.

Dla próbowania nie wolno kupującym brać towaru, lecz muszą go otrzymać od sprzedawcy. Próbki masła, sera itp. wolno podawać kupującym na naczyniach nie służących do dzielenia, brania, mieszania itp.; pozostałości próbek niewolno mieszać ponownie z towarem, lecz należy je usunąć.

Postanowienia dla ochrony zwierząt leśnictwa i łowiectwa.

§ 12.

Żyjącej zwierzyny wszelkiego rodzaju nie wolno związywać, lecz należy ją wolno w przestronnych i przewiewnych klatkach itp. wystawiać. Przed promieniami słońca i deszczem należy ją stosownie ochronić.

§ 13.

Sprzedawcy dziczyzny, drzewa, choinek, chrości lub mioteł winni rzetelne nabycie wykazać zaświadczeniami właściciela lasu wzgl. polowania potwierdzonemi przez miejscową władzę; w przeciwnym razie grozi im prócz kary konfiskata towaru.

Miara i waga.

§ 14.

Towary, których sprzedaż odbywa się według miar i wag, wolno dla uniknięcia ustawowej kary jedynie według ważnych miar i wag sprzedawać.

§ 15.

Masło, sprzedawane w kawałkach, musi ważyć 62½, 125, 250, 500 gramów lub cały kilogram. Kawałków innej wagi sprzedawać niewolno.

§ 16.

Słomę, siano i koniczynę wolno tylko przywozić i sprzedawać całemi furami lub w wiązankach ważących: słoma po 5 lub 10 kilogramów a siano i koniczyna po 5 kilogramów.

Postanowienia dla ochrony kupujących i sprzedających.

§ 17.

Nikomu niewolno innych od zamierzonego zakupu lub handlu przez odpychanie, wydzieranie towaru, podbijanie cen itp. wstrzymywać lub w tem przeszkadzać.

§ 18.

Rzeźnikom niewolno jako dodatku do mięsa dodaważać cząstek głów, nóg, wnętrzności i innych mniejużytecznych części. Takie mięso należy oddzielnie po osobnych cenach sprzedawać.

§ 19.

Przy każdym straganie powinna być umieszczona tablica z dostatecznie wielkim i wyraźnym napisem w języku polskim oznaczającą imię i nazwisko oraz miejsce zamieszkania właściciela.

§ 20.

Obwoływania i wywoływania towarów jest wzbronione.

Postanowienia porządkowe.

§ 21.

Nikomu niewolno poza przydzielonem mu miejscem składać jakichbądź przedmiotów.

§ 22.

Podczas targu niewolno na targowisku jechać szybciej jak krokiem.

§ 23.

Niepotrzebnem stawaniem furmanek niewolno dojeżdżających wstrzymywać, lecz należy odjeżdżać bezzwłocznie na przeznaczone miejsce. Ruchem targowym albo stawianiem jakichkolwiek przedmiotów niewolno dojazdów ścieśniać lub zamykać.

Karmienie koni jest na targu niedozwolone.

Postanowienia końcowe i karne.

§ 24.

Postanowienia niniejszej ordynacji nie naruszają handlu poza targem, godzinami i placem targowym a w szczególności nie uzasadniają dla tegóż żadnej wolności targowej.

§ 25.

Przeciwdziałania i przekroczenia przeciw tejże ordynacji będą według § 149 ust. 6 ordynacji przemysłowej Rzeszy w brzmieniu obwieszczenia z dnia 26. lipca 1900 r. karane grzywną aż do 30,-zł, a w razie niemożności aresztem do 8 dni.

§ 26.

Niniejsza ordynacja targowa wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia w Gazecie Powiatowej. Z chwilą tą traci moc obowiązująca dotychczasowa ordynacja z dnia 9. IV. 1904 r.

Chebzie, dnia 21. marca 1929 r.

Naczelnik urzędu okręgowego.
(—) Jendrosz.

Wydział okręgowy
(—) Machoń, Tomanek, Rudzki, Andrzejewski, Frank, Podeszwa.

Województwo Śląskie
w Katowicach.
P H 92|9.

Katowice, dnia 19 czerwca 1929 r.

Śląska Rada Wojewódzka zatwierdza na podstawie §-u 128 ustawy o właściwości władz i sądów administracyjnych z dnia 1. 8. 1883 (Zb. Ust. str. 237) oraz §§-ów 64 ustp 2, 65 i 66 ustp. 2 ordynacji przemysłowej regulamin targów tygodniowych gminy Godula odnośnie liczby, terminu i czasu trwania tych targów oraz artykułów dopuszczonych do obrotu.

Przewodniczący:
Wicewojewoda
w z. ( ) Żurawski

Powyższe targowe rozporządzenie policyjne daję do publicznej wiadomości.

Chebzie, dnia 9. lipca 1929 r.

Naczelnik urzędu okręgowego.
(—) Jendrosz

2.

Targowe rozporządzenie policyjne.

Na podstawie §§ 5 i 6 ustawy o zarządzie policji z dnia 11. marca 1850 r. (zb. ust. str. 265) i § 62 ord. powiatowej z dnia 13. grudnia 1872 r. / 19. marca 1881 r. (zb. ust. 1881 str. 180) oraz § 69 ordynacji przemysłowej w brzmieniu obwieszczenia z dnia 26. lipca 1900 r. (zb. ust. str. 871) wydaje się za zgodą Wydziału Okręgowego i władzy gminnej w Orzegowie na obszar tejże gminy następujący regulamin targowy:

Dni i miejsce targowe.

§ 1.

W Orzegowie odbywa się targ jeden raz w tygodniu i to w każdy czwartek. Jeżeli na dzień ten przypada święto nakazane, odbywa się targ w następnym dniu powszednim.

W nadzwyczajnych wypadkach może naczelnik urzędu okręgowego wyznaczyć targ na inny dzień powszedni, po poprzedniem — najmniej jednotygodniowem obwieszczeniu w gminie i w Gazecie Powiatowej.

Na targowisko wyznacza się plac 11. listopada.

Czas targowy.

§ 2.

Targ rozpoczyna się w czasie od 1. kwietnia do 30. września o godzinie 6-tej, zaś od 1-go października do 30. marca o godzinie 7-mej i kończy się o godz. 13-tej.

Przydział i zajęcie miejsc, czyszczenie i opuszczenie targu.

§ 3.

Miejsca przydzielają organa gminy według zarządzeń i zleceń naczelnika urzędu okręgowego. Samowolne ustawianie się i sprzedawanie na miejscach niewskazanych jest niedozwolone.

Stawianie straganów można rozpocząć pół godziny przed rozpoczęciem targu (§ 2).

Wszelki materjał jak słoma, siano itd. służący do podścielania, wyłożenia, opakowania lub nakrycia przedmiotów targowych muszą przynosiciele z ukończeniem targu usunąć.

W godzinę po zakończeniu targu (§ 2) muszą być stragany, wozy, wózki, kosze, skrzynki, towary itd. z targowiska usunięte.

Uprawnienia i przedmioty obrotu targowego.

§ 4.

Do uprawnień uczestniczenia w targu jako kupujący względnie sprzedający jakteż do przedmiotów obrotowych stosuje się przepisy §§ 64 i 66 ordynacji przemysłowej

Przedmiotami obrotu targowego wobec tego są:

a) wytwory gleby, rolnictwa, leśnictwa, rybactwa i łowiectwa, które spożyciu służą jak: wszystkie jadalne plony z ogrodów, lasów i pól, świeże, suszone a mianowicie:

owoce, cytryny, pomarańcze, orzechy, jarzyna, zioła, korzenie, grzyby, jagody, nasiona, zboże i owoce strączkowe, mąki wszelkiego rodzaju i inne wytwory młynarzy, dalej chleb i pieczywo, drób, cielęta, owce, kozy, świnie z wyłączeniem psów i kotów, mięso i wyroby mięsne (świeże, solone i wędzone) wszelka zwierzyna łowna, nabiał, jaja, miód, raki, ślimaki, ryby włącznie śledzie (świeże, solone, suszone i wędzone).

b) Inne wytwory naturalne oraz wyroby złączone z czynnościami gospodarstwa rolnego i leśnego oraz wyroby, które należą do pobocznych zajęć okolicznych wieśniaków i chałupników ,a to: surowe kamienie i ziemie, łupek, wapno, surowy niepalony gips, tuf, kreda, glinka, piasek, krzemienie, kamienie osełkowe i bruskowe, trawy, siano, pasza włącznie wytłoczyny, słoma, sitowie, trzcina, łyko, podściółka, mech, gąbki, korzenie, rośliny, krzewy, drzewka, łodygi i liście z wyłączeniem liści tytoniowych, kwiaty, sadzonki,chmiel, siemie i inne nasiona, pręty, chróście jak i miotły, grubsze plecionki z wiór, wikliny, sitowia, słomy, łyka, itp. len, konopie, przędza, nici i taśmy lniane i takież płótno i drelich, torf, drzewo, kory, żywica, smoła, gonty i grubsze wyroby z drzewa, ptaki, ule, wosk, pierze, rogi, kości, surowe skóry zwierzęce, szczecina i sierść.

c) Według dotychczasowego miejscowego zwyczaju i potrzeb można ponadto na targu sprzedawać przez miejscowych rzemieślników zwykłe wyroby rękodzielnicze: powróźników, sitarzy, kowali, blacharzy, szczotkarzy, koszykarzy, bednarzy, tokarzy, rymarzy, grzebieniarzy, introligatorów, szewców, krawców, kuśnierzy i kapeluszników, naczynia gliniane, fajansowe i szklanne oraz wyroby i przybory pończosznicze i szydełkowe z wełny i bawełny.

d) Pozatem dopuszcza się sprzedaż gotowanej kawy, herbaty i wody mineralnej dla natychmiastowego spożycia, a w ostatnim i przedostatnim dniu targowym przed świętami Bożego Narodzenia także wyroby piernikarzy i zabawki.

Sprzedaż wszelkich innych przedmiotów a szczególnie nierękodzielniczych i niewykonanych przez osoby wymienione w § 66 ust. 2 ordynacji przemysłowej, napojów alkoholowych i przygotowanych potraw jest na targu niedozwolona. Również zakazane są licytacje wszelkiego rodzaju zabawy, igrzyska i widowiska, jakteż i gry hazardowe.

Opłaty targowe.

§ 5.

Za miejsce oddane do użytku handlującym pobiera się opłaty targowe według przynależnej do tejże ordynacji taryfy.

Opłaty targowe musi uiścić każdy, który w zamiarze sprzedaży obłożył miejsce targowe przedmiotami bez względu, czy sprzedaży dokonano lub dochód osiągnięto. Urzędnik ściągający opłaty targowe jest upoważniony sprzeciwiającym się

zapłacie obłożyć aresztym tyle towaru względnie własności i sprzedać publicznie najwięcej dającemu, ile pokrycie winnej kwoty wymaga.

Targowe ściągać i płacić można tylko za udzieleniem pokwitowania.

Zażalenie przeciw wysokości pobranego targowe wnosić należy do Zarządu Gminy w Orzegowie po zapłaceniu tegoż i przedłożeniu otrzymanego pokwitowania.

Postanowienie zdrowotnościowe.

§ 6.

Zepsutej lub sfałszowanej żywności, cuchnącego mięsa i dziczyzny, nieczystych trzew i flaków, sfałszowanego masła, zgniłych owoców, rozrzedzonego lub sfałszowanego mleka, nienależycie wypieczonego pieczywa oraz stęchłego towaru żywnościowego nie wolno na targ przynosić i sprzedawać; w przeciwnym razie grozi właścicielom lub sprzedawcom prócz kar według obowiązujących ustaw karnych natychmiastowa konfiskata i zniszczenie.

Niedojrzałe owoce należy jako takie na targowiskach oznaczać odpowiedniemi napisami. Nie wolno mieszać owoców niedojrzałych z dojrzałemi.

Sprzedaż owoców niedojrzałych dzieciom jest surowo wzbroniona.

§ 7.

Łatwo psująca lub zanieczyszczająca się żywność jak mięso, kiełbasa i wędliny, masło, nabiał, towar rybi, pieczywo, mąki i wytwory młynarskie wolno przynosić tylko w czystych naczyniach względnie okryciach i wykładać tylko na czystych lub czysto nakrytych stołach względnie odpowiednich stojakach pod namiotami z trwałego materjału, chroniącemi przed deszczem, promieniami słońca, pyłem i wilgocią.

Wszelki owoc znajdować się musi na czystych wozach względnie koszach. Na nieokrytą ziemię jarzyny składać niewolno.

§ 8.

Sprzedawanie mięsa w obnoszeniu jest zakazane.

§ 9.

Do opakowania bezpośrednio jadalnych artykułów spożywczych wolno używać tylko czystego, niedrukowanego i nieopisanego papieru.

Nabiału, wędzonych śledzi i ryb, ciepłej kiełbasy itp. niewolno rękami wyciągać i podawać a posługiwać należy się łyżkami lub podobnemi narzędziami.

§ 10.

Weterynarzowi względnie urzędnikom kontroli żywnościowej, którym nadzór targami powierzono, należy na żądanie przedstawić bydło i zwierzynę wzgl. przedłożyć i ukazać mięso i jego wyroby, jakteż i inne towary. Do zarządzeń ich należy się bez oporu stosować.

§ 11.

Chwytanie i obmacywanie na sprzedaż wyłożonego mięsa, kiełbas, wędlin, nabiału itp. jest innym prócz sprzedawcom niedozwolone. Tablice z odnośnem ostrzeżeniem winne znajdować się na straganie w miejscu widocznem.

Osoby zatrudnione przy sprzedaży tych towarów muszą być wolne od chorób zaraźliwych, wyrzutów skórnych, ropiących ran na rękach, ramionach albo twarzy, mieć czyste ręce i nosić czyste białe fartuchy okrywające przód ciała aż poniżej kolan.

Dla próbowania niewolno kupującym brać towaru, lecz muszą go otrzymać od sprzedawcy. Próbki masła, sera itp. wolno podawać kupującym na naczyniach niesłużących do dzielenia, brania, mieszania itp. pozostałości próbek nie wolno mieszać ponownie z towarem, lecz należy je usunąć.

Postanowienia dla ochrony zwierząt leśnictwa i łowiectwa.

§ 12.

Żyjącej zwierzyny wszelkiego rodzaju niewolno związywać, lecz należy ją wolno lub w przestronnych i przewiewnych klatkach itp. wystawiać. Przed promieniami słońca i deszczem należy ją stosownie ochronić.

§ 13.

Sprzedawcy dziczyzny, drzewa, choinek, chrości lub mioteł winni rzetelne nabycie wykazać zaświadczeniami właściciela lasu względnie polowania potwierdzonemi przez miejscową władzę; w przeciwnym razie grozi im prócz kary konfiskata towaru.

Miara i waga.

§ 14.

Towary, których sprzedaż odbywa się według miar i wag wolno dla uniknięcia ustawowej kary jedynie według ważnych miar i wag sprzedawać.

§ 15.

Masło sprzedawane w kawałkach musi ważyć $62^1/_2$, 125, 250, 500 gramów lub cały kilogram. Kawałków innej wagi sprzedawać niewolno.

§ 16.

Słomę, siano i koniczynę wolno tylko przywozić i sprzedawać całemi furami lub w wiązankach ważących· słoma po 5 kilogramów lub 10 kilogramów a siano i koniczyna po 5 kilogramów.

Postanowienia dla ochrony kupujących i sprzedających.

§ 17.

Nikomu niewolno innych od zamierzonego zakupu lub handlu przez odpychanie, wydzieranie towaru, podbijanie cen itp. wstrzymywać lub w tem przeszkadzać.

§ 18.

Rzeźnikom niewolno jako dodatku do mięsa doważać cząstek głów, nóg, wnętrzności i innych mniejużytecznych części. Takie mięso należy oddzielnie po osobnych cenach sprzedawać.

§ 19.

Przy każdym straganie powinna być umieszczona tablica z dostatecznie wielkim i wyraźnym

napisem w języku polskim oznaczającą imię i nazwisko oraz miejsce zamieszkania właściciela.

§ 20.

Obwoływanie i wywoływanie towarów jest zabronione.

Postanowienie porządkowe.

§ 21.

Nikomu niewolno poza przydzielonem mu miejscem składać jakich bądź przedmiotów.

§ 22.

Podczas targu niewolno na targowisku jechać szybciej jak krokiem.

§ 23.

Niepotrzebnem stawaniem furmanek niewolno dojeżdzających wstrzymywać, lecz należy odjeżdżać bezzwłocznie na przeznaczone miejsce. Ruchem targowym albo stawianiem jakichkolwiek przedmiotów niewolno dojazdów ścieśniać lub zamykać.

Karmienie koni jest na targu niedozwolone.

Postanowienia końcowe i karne.

§ 24.

Postanowienia niniejszej ordynacji nie naruszają handlu poza targiem, godzinami i placem targowym a w szczególności nieuzasadniają dla tegóż żadnej wolności targowej.

§ 25.

Przeciw działania i przekroczenia przeciw tejże ordynacji będą według § 149 ustęp 6. ordynacji przemysłowej Rzeczy w brzmieniu obwieszczenia z dnia 26. lipca 1929 r. karane grzywną aż do 30,-zł, a w razie niezamożności aresztem do 8 dni.

§ 26.

Niniejsza ordynacja targowa wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia w Gazecie Powiatowej. Z chwilą tą traci moc obowiązująca dotychczasowa ordynacja z dnia 12. I. 1905 r.

Chebzie, dnia 21. marca 1929 r.

Naczelnik urzędu okręgowego.

(—) Jendrosz.

Wydział okręgowy.

(—) Machoń, (—) Tomanek, (—) Rudzki, (—) Andrzejwski (—) Frank, (—) Podeszwa.

Województwo Śląskie
w Katowicach.
P H. 91|10.

Katowice, dnia 19 czerwca 1929 r.

Śląska Rada Wojewódzka zatwierdza na podstawie §-u 128 ustawy o właściwości władz i sądów admininistracyjnych z dnia 1. VIII. 1883 r. (Zb. ust. str. 237) oraz §§ów 64 ustęp 2,65 i 66 ustęp 2 ordynacji przemysłowej regulamin targów tygodniowych gminy Orzegów odnośnie liczby, terminu i czasu trwania tych targów oraz artykułów dopuszczonych do obrotu.

Przewodniczący:

w z.

(—) Żurawski

Wicewojewoda

Powyższe targowe rozporządzenie policyjne daję do publicznej wiadomości.

Chebzie, dnia 9. lipca 1929 r.

Naczelnik urzędu okręgowego.

(—) Jendrosz.

3.

Dot: urlopowania.

Naczelnikowi urzędu okręgowego Świętochłowice p. Polakowi udzieliłem urlopu wypoczynkowego od 1. sierpnia do 4. września 1929 r.

Zastępować go będzie p. inspektor Popiołek.

Kom. Naczelnikowi gminy Świętochłowice p. Polakowi udzieliłem urlopu wypoczynkowego od 1. sierpnia do 4. września 1929 r.

Zastępować go będzie p. ławnik Hawełka.

Kom. Naczelnikowi urzędów okręgowych w Lipinach, Chropaczowie i Łagiewnikach p. Olszowskiemu udzieliłem urlopu wypoczynkowego od 3. sierpnia do 30. sierpnia r. b.

Zastępować go będzie w czynnościach urzędu okręgowego w Lipinach p. Naczelnika urzędu okręgowego Jendrosz z Chebzia, w Chropaczowie Kupiec p. Zamysłowski, w Łagiewnikach inż. p. Vogt.

Naczelnikowi gminy Lipiny p. Lazarowi udzieliłem urlopu wypoczynkowego od 1. do 14. VIII. r. b.

Zastępować go będzie p. ławnik Smerczek

Starosta i Przewodniczący

Wydziału Powiatowego

(—) Szaliński.

4 i 5.

Obwieszczenie.

Na skutek zawiadomienia (Dyrekcji Policji) w Katowicach podaję stosownie do § 348 Rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dn. 9. stycznia 1928 r. o zwalczaniu zaraźl. chorób zwierzęcych do publicznej wiadomości, że w zagrodzie Tomasza Steuera w Kochłowicach ul. Górna 89 stwierdzono zarazę i pomór świń.

Świętochłowice, dnia 17. lipca 1929 r.

Starosta
(—) Szaliński m. p.

Obwieszczenie.

Zaraza pomoru świń w zagrodzie Wacława Kwiasa w Król Hucie przy ul. Wandy 45 wygasła, co niniejszem podaję stosownie do § 369 Rozp. Ministra Rolnictwa z dnia 9. I. 1928 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych do publicznej wiadomości.

Starosta
(—) Szaliński m. p.

6.

Dot: wyłudzania wsparć.

1. Wrzeszczyński Karol urodz. w r. 1898 w Cieplicach z gminy Mianowy powiat Nowy Targ,
2. Surzyn Jan urodz. w r. 1896 r w Skawicy z gminy Skawica powiat Maków Podgórski,
3. Grac—Gracz Jan urodz. w r. 1879 w Wadowicach rzekomo z Krakowa,
4. Bomba Agnieszka lat 63 z gminy Librabtowa powiat Nowy Sącz,
5. Foltyn Alfred urodz. w r. 1867 w Radłowie rzekomo mieszkaniec Krakowa,
6. Sikora Tadeusz urodz. w r. 1904 z Krakowa,
7. Ksenia Atamaniuk przyn. do gm. Porchy, pow. Bogorodczany,
8. Michał Moskwa, urodz. 8. IX. 1851 r. w Wyżnem, pow. Strzyżów,
9. Władysław Maślanka, zwany Stanisław Steczko, lat 13, przyn, do miasta Stryja,
10. Bronisław Mazurkiewicz, lat 40 zamieszk. w Załuczu pow. Śniatyń,
11. Karolina Pasieka, urodz. 1877 r. zam. w Stanisławowie,
12. Józef Pasieka, urodz. w roku 1906 zam. w Stanisławowie,
13. Marja Chytryk, lat 42, z Staromiejszczyźny pow. Skałat wojew. Tarnopolskie,
14. Józef Zieleniewicz lat 35. z Staromiejszczyźny pow. Skałat wojew. Tarnopolskie,
15. Stefan Kamiński, lat 20 z Staromiejszczyźny pow. Skałat wojew. Tarnopolskie,
16. Kaczan Jan, lat 52 z Borysławia, pow. Drochobycz woj. Lwowskie,
17. Płonka Antoni, urodz. 1898 r. z Bystrowic, pow. Jarosław woj. Lwowskie

włóczą się po kraju i wyłudzają pod różnemi pozorami zapomogi od związków komunalnych.

Powyższe podaje się do wiadomości z tem, że ewentl. wypłacone kwoty zwracane nie będą.

Świętochłowice, dnia 19. lipca 1929 r.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego
(—) Szaliński.

KOMUNIKAT

7.

Powiatowa Komisja do badania cen na posiedzeniu z dnia 24. VII. 29 r. ustaliła następujące ceny orjentacyjne w detalu:

Mąka pszenna 65%	1 kg	84 groszy
Masło I gatunku	1 „	7.20 zł
Jaja	sztuka	20 — 22 groszy
Mleko nadal	1 litr	42 groszy
Cukier	1/2 kg	82 groszy

Druk K. Leksan, Świętochłowice.